

Farvel til Italien

(Skrevet paa Hjemreisen over Alperne)

Jeg saae det Land, hvis Luft har himmelsk Lyst,
Hvor under Pinien Skjønheds Børn os møde,
Hvor Ilden sprudler frem af Bjergets Bryst
Og Oldtids Byer opstaae fra de Døde.
Der klædt' i Marmor høie Guder staae,
Der Duft og Toner i hver Luftning vifte,
Mens Havet er en Olie azurblaa
Og Bjergene med syvfold Farve skifte. –
Der Alt er Malerie ved Malerie,
Der klart Guds Skaber-Kjærlighed man skuer; –
See Bondens Gjærde: Laurbær groer deri,
Den høie Cactus, Ranken tung med Druer!
Der blev mit Hjerte Barn, men Tanken Mand,
Der lærte jeg Natur og Kunst at kjende.
Du, Farvernes og Formens skønne Land!
Farvel! – Min smukke Drøm er nu tilende!